98/0109 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr ...

av den ...

om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött

(98/C 170/03)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

med beaktande av följande:

(1) För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas måste den kompletteras med en gemensam jordbrukspolitik som framför allt innefattar gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter. En sådan organisation kan utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det är frågan om.

(2) Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att uppnå de mål som anges i artikel 39 i fördraget. För att uppnå marknadsstabilitet och en skälig levnadsstandard för den berörda jordbruksbefolkningen bör det inom nötköttssektorn föreskrivas åtgärder för den inre marknaden vilka särskilt inbegriper direkt utbetalning till nötköttsproducenter och en stödordning för privat lagring.

(3) I syfte att återbalansera nötkottskonsumtionen i gemenskapen till fördel för nötkottssektorn och för att förbättra dessa produkters konkurrenskraft på de internationella marknaderna bör nivån på marknadsstödet gradvis sänkas. Med tanke på följderna för producenterna bör nivån på det inkomststöd som ges inom organisationen av den gemensamma marknaden anpassas och omformas. I detta syfte bör en övergripande ordning upprättas för direkta utbetalningar för producenter. Beloppen på dessa utbetalningar bör utvecklas parallellt med den gradvisa nedsättningen av marknadsstöd.

(4) Med tanke på mångfalden av uppfödningsföretag bör de direkta utbetalningarna inbegripa ett särskilt bidrag för producenter av tjurar och stutar, ett bidrag för att hålla am- och dikobesättningar och ett bidrag för mjölkkor. Beviljandet av bidragen bör inte återspeglas av en ökning av den totala produktionen. Därför bör antalet handjur av nötkreatur och mjölkkor som berättigar till bidrag begränsas genom att regionala respektive individuella tak tillämpas och, när det gäller det särskilda bidraget, en begränsning av antalet djur per företag. Vad beträffar mjölkkobidraget följer en motsvarande begränsning de berörda producenternas individuella referenskvantiteter som tjänar som grundläggande referens för beräkning av stödnivån. Den nuvarande nivån på det regionala taket för det särskilda bidraget bör bibehållas.

(5) Villkoren för stutproduktion skiljer sig vanligtvis från dem för tjurproduktion. Det är därför motiverat att fastställa det särskilda bidraget för stutar till en annan nivå per djur än den för tjurar. Det särskilda bidraget för stutar bör delas upp på två utbetalningar för särskilda åldersklasser.

(6) Slakt av för många stutar under slaktsäsongen i de medlemsstater där denna produktionstyp är särskilt viktig kan störa stabiliteten på marknaden och i synnerhet leda till att marknadspriserna faller. För att uppmuntra slakt av stutar utanför den årliga uppstallningsperioden bör ytterligare ett bidrag beviljas, under vissa förutsättningar, utöver det särskilda bidraget för djur som slaktas utanför säsong under de första 23 veckorna av året.

(7) För att ge mer flexibilitet åt producenterna bör rätten till am- och dikobidrag utvidgas till att omfatta kvigor som uppfyller samma avelskrav som am- och dikor. Antalet stödberättigande kvigor i am- och dikobesättningar bör begränsas till den normala ersättningsnivån.

(8) Am- och dikobidraget bör huvudsakligen begränsas till producenter som inte levererar mjölk till mejerier inom tilläggsavgiftsordningen som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter[1]. Inkomststöd behövs dock också vad beträffar små och medel-

[1] EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 614/97 av den 8.4.1997 (EGT L 94, 9.4.1997, s. 4).

stora företag med en mjölkkobesättning och en am- och dikobesättning. Am- och dikobidraget bör därför också beviljas för de blandade företag med en sammanlagd individuell mjölkreferenskvantitet på högst 120 000 kg.

(9) Vad beträffar am- och dikobidraget bör de individuella taken för producenter behållas. Vissa av de bidragsrättigheter som erbjudits genom de individuella taken har tidigare inte använts. Dessa oanvända rättigheter skulle antagligen kunna uppmuntra produktionen och öka utgifterna, i synnerhet till följd av kvigor som till fullo kommer att berättiga till am- och dikobidraget. För att undvika detta bör det sammanlagda antalet rättigheter till am- och dikobidrag för varje medlemsstat fastställas på grundval av de bidragsutbetalningar som faktiskt gjorts med avseende på historiska referensår, utökat med en viss marginal för att upprätthålla den nationella reserven. Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att se till att deras nationella tak iakttas. De bör vid behov justera de individuella taken för sina producenter utan kompensation och i enlighet med vissa objektiva kriterier. Dessa kriterier bör i synnerhet garantera att berörda producenter behandlas likvärdigt och att legitima förväntningar skyddas.

(10) En producents produktionsnivå kan variera till följd av förändringar i lager- eller produktionskapacitet. Det är därför lämpligt att föreskriva en möjlighet att på vissa villkor överföra am- och dikobidragsrättigheter som erhållits med avseende på individuella tak till andra producenter, antingen tillsammans med företaget eller utan att sambandet mellan bidragsrättigheter och använd mark bibehålls.

(11) Nya producenter och befintliga producenter vars individuella tak av olika anledningar inte motsvarar förändrade omständigheter hos deras am- och dikobesättningar bör inte undantas från bidragsrättigheter. Därför bör möjligheter ges att driva nationella reserver som lagras och förvaltas i enlighet med gemenskapens kriterier. Av samma anledning bör överföring av bidragsrättigheter utan överföring av det anknutna företaget omfattas av regler enligt vilka en del av de överförda rättigheterna återtas utan kompensationsbetalning och fördelas till den nationella reserven.

(12) Det är lägligt att tillåta att medlemsstaterna upprättar en länk mellan känsliga zoner eller platser och produktion av am- och dikor för att se till att sådan produktion bibehålls särskilt i områden där det inte finns några alternativ.

(13) Mot bakgrund av trenden mot intensifierad nötköttsproduktion, bör bidragen för boskapsuppfödning begränsas med avseende på varje företags foderkapacitet i förhållande till antalet djur och arter som hålls. För att undvika alltför intensiva produktionstyper bör sådana bidrag beviljas om en högsta tillåten djurtäthet iakttas på företaget. Hänsyn bör emellertid tas till situationen för små producenter.

(14) För att stärka motivationen att bedriva extensiv produktion i syfte att förbättra dess effektivitet med avseende på miljömål bör ett tilläggsbelopp beviljas till producenter som uppfyller stränga och verkliga krav på djurtäthet. För att undvika stora förändringar i den globala stödnivån och för att säkerställa en rimlig utgiftskontroll, bör möjligheter ges att vid behov justera tilläggsbeloppet.

(15) På grund av minskningen av marknadsstödet för nötkött bör det också finnas inkomststöd för mjölkproducenter i form av ett mjölkkobidrag. Detta stöd bör beviljas på grundval av de berörda producenternas individuella referenskvantiteter och den nationella genomsnittlaga mjölkavkastningen i den medlemsstat där deras företag ligger. För enkelhets skull bör mjölkkobidraget förvaltas och beviljas tillsammans med motsvarande inkomststöd för mjölkkor inom den gemensamma organisationen av marknaden för mjölkprodukter. Detta stöd tar hänsyn till den genomsnittliga mjölkavkastningen i gemenskapen. Beloppen på mjölkkobidraget för varje medlemsstat bör därför beräknas med hänsyn till skillnaderna mellan den genomsnittliga mjölkavkastningen i gemenskapen och i den berörda medlemsstaten.

(16) Villkoren för nötköttsproduktion och producenternas inkomstsituation varierar betydligt i olika produktionsområden i gemenskapen. En ordning på gemenskapsnivå med enhetliga utbetalningar till alla producenter skulle vara för stel för att motsvara de varierande behov som följer av skillnaderna i struktur och naturliga förutsättningar. Ett flexibelt ramverk bör därför föreskrivas för ytterligare gemenskapsutbetalningar som skall fastställas och verkställas av medlemsstaterna inom fasta totalbelopp och i enlighet med vissa gemensamma kriterier. Dessa belopp bör fördelas till medlemsstaterna på grundval av deras andel i gemenskapens nötköttsproduktion. De gemensamma kriterierna är bland annat avsedda att förhindra att ytterligare utbetalningar leder till diskriminering samt att full hänsyn

tas till gemenskapens relevanta multilaterala åtaganden. Det är särskilt viktigt att medlemsstaterna förbinder sig att använda sin diskretionära myndighet enbart på grundval av objektiva kriterier, att säkerställa en jämlik behandling och att undvika snedvridning av marknads- och konkurrensvillkoren. Det är lämpligt att möjliggöra andra tänkbara former av ytterligare ersättningar. Dessa former bör vara bidrag per djur för vissa kategorier av nötkreatur samt kompensationsbetalning.

(17) Vad beträffar ytterligare bidrag per djur behövs det vissa kvantitativa begränsningar för att säkerställa en rimlig nivå av produktionskontroll. Det totala stödbelopp som kan ges per djur och eventuellt per år bör också begränsas. Medlemsstaterna bör dessutom tillämpa djurtäthetskrav.

(18) Ytterligare kompensationsbetalningar bör endast beviljas för permanent betesmark som inte omfattas av andra gemenskapsåtgärder för marknadsstöd. Arealersättningarna bör tillämpas inom gränserna för regionala basområden av permanent betesmark som bör fastställas av medlemsstaterna i enlighet med historiska referensuppgifter. Den högsta kompensationsbetalning som kan beviljas per hektar, inbegripet ytterligare kompensationsbetalningar inom den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, bör vara jämförbar med det genomsnittliga stödet per hektar inom stödsystemet för producenter av vissa jordbruksgrödor.

(19) Vid direkta utbetalningar bör de som håller de berörda djuren uppfylla gemenskapens relevanta regler för identifiering och registrering av nötkreatur. För att ekonomisk effekt skall uppnås måste de direkta utbetalningarna beviljas inom vissa tidsfrister.

(20) Användningen av vissa ämnen vid nötköttsproduktion är förbjuden enligt gemenskapens lagstiftning. Lämpliga påföljder bör tillämpas om de relevanta bestämmelserna inte iakttas.

(21) Enligt de bestämmelser för pris- och inkomststöd som föreskrivs i denna förordning är offentlig intervention i form av uppköp av interventionsorgan och offentlig lagring inte längre oundgänglig för att balansera marknaden utan skulle bara orsaka avsevärda utgifter. Den bör därför gradvis avvecklas. I syfte att stabilisera marknadspriserna omkring det grundpris som representerar den önskade nivån på marknadsstöd bör stöd för privat lagring föreskrivas. Kommissionen bör i detta syfte bemyndigas att besluta om beviljande av privat lagringsstöd när marknadspriset sjunker under 103 % av grundpriset. Det bör föreskrivas att stödordningen för privat lagring genomförs på grundval av den klassificeringsskala som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 1208/81 av den 28 april 1981 om fastställande av den gemenskapsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur [1].

(22) Upprättandet av en enhetlig gemenskapsmarknad för nötkött innebär att man inför ett enhetligt handelssystem vid gemenskapens yttre gränser. Ett handelssystem som inbegriper importtullar och exportbidrag bör, utöver åtgärderna för den inre marknaden, i princip stabilisera gemenskapens marknad. Handelssystemet bör bygga på de åtaganden som godtagits inom Uruguayrundan av multilaterala handelsförhandlingar.

(23) För att övervaka nötköttsvolymen i handeln med tredje land bör det föreskrivas ett system för import- och exportlicenser för vissa produkter, vilket inbegriper att en säkerhet ställs som garanterar att de överföringar för vilka licenser utfärdas verkligen genomförs.

(24) För att förebygga eller motverka negativa effekter på gemenskapens marknad vilka skulle kunna bli följden av att vissa jordbruksprodukter importeras bör en tilläggsimporttull betalas för import av en eller flera sådana produkter, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.

(25) Kommissionen bör, på vissa villkor, bemyndigas att öppna och förvalta tullkvoter som är resultatet av internationella avtal som slutits i enlighet med fördraget eller andra rådsakter.

(26) Ett bidrag för export till tredje land som är lika med skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och priserna på världsmarknaden och som faller inom WTO-avtalet om jordbruk [2], skulle utgöra ett skydd för gemenskapens deltagande i den internationella nötköttshandeln. Dessa bidrag bör begränsas med avseende på kvantitet och värde.

(27) Efterlevnad av begränsningarna med avseende på värde bör säkras när bidragen fastställs genom att

[1] EGT L 123, 7.5.1981, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1026/91 (EGT L 106, 26.4.1991, s. 2).
[2] EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

utbetalningarna övervakas enligt de regler som berör Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Övervakningen kan förenklas genom obligatorisk förutfastställelse av bidragen medan det, när det gäller differentierade bidrag, ges möjligheter att ändra den specificerade bestämmelseort inom ett geografiskt område som omfattas av en enda bidragsnivå. Om bestämmelseorten ändras bör det bidrag som gäller den faktiska bestämmelseorten utbetalas, med ett förutfastställt tak för det belopp som tillämpas för bestämmelseorten.

(28) För att se till att kvantitetsbegränsningarna efterlevs krävs det att ett tillförlitligt och effektivt övervakningssystem införs. I detta syfte bör bidragen beviljas knutna till en exportlicens. Bidrag bör beviljas inom de tillgängliga begränsningarna beroende på den särskilda situationen för varje berörd produkt. Undantag från den regeln bör tillåtas enbart när det gäller livsmedelsbiståndsprogram, som inte omfattas av några begränsningar. De kvantiteter som exporteras med bidrag under de regleringsår som anges i WTO-avtalet om jordbruk bör övervakas på grundval av exportlicenser som utfärdas för varje regleringsår.

(29) Tillsammans med detta system bör det i nödvändig utsträckning för att det skall fungera tillfredsställande finnas möjlighet att reglera användningen av systemen för aktiv förädling eller, om situationen på marknaden så kräver, förbjuda dem.

(30) Systemt med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. Den mekanism som utgörs av den inre marknaden och tullarna kan dock i undantagsfall visa sig vara otillräcklig. I sådana fall bör gemenskapen, i syfte att skydda marknaden mot störningar som kan uppstå till följd av detta, omedelbart ges möjligheten att vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör överensstämma med de åtaganden som följer av relevanta WTO-avtal.

(31) För att de instrument som föreskrivs i denna förordning skall fungera tillfredsställande bör kommissionen till fullo informeras om prisutvecklingen på den gemensamma marknaden för nötkött. Ett system för att notera priserna på vuxna nötkreatur och kött från sådana bör därför föreskrivas.

(32) Åtgärder bör vidtas när en väsentlig prishöjning eller prissänkning stör eller hotar störa gemenskapens marknad.

(33) Begränsningar av den fria rörligheten på grund av åtgärder som är avsedda att förhindra att djursjukdomar sprids kan medföra svårigheter på marknaderna i en eller flera medlemsstater. Undantagsåtgärder för att stödja marknaden bör införas för att råda bot på sådana situationer.

(34) Upprättandet av en inre marknad skulle äventyras om vissa stöd beviljades. Därför bör de bestämmelser i fördraget som gör det möjligt att utvärdera det stöd som beviljas av medlemsstaterna och att förbjuda det stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden, tillämpas på den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött.

(35) I takt med att den gemensamma marknaden för nötkött utvecklas bör medlemsstaterna och kommissionen förse varandra med den information som behövs för tillämpningen av denna förordning.

(36) För att underlätta genomförandet av de föreslagna åtgärderna bör ett förfarande fastställas för att inom en förvaltningskommitté upprätta ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen.

(37) De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig till följd av åtagandena enligt denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr . . . ./. . om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken.

(38) Den gemensamma organisationen av nötköttsmarknaden bör ta samtidig hänsyn till de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

(39) Den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, som upprättas genom rådets förordning (EEG) nr 805/68 [1], har ändrats flera gånger. På grund av att texterna är så många och att de är spridda i åtskilliga officiella tidningar är de svåra att använda och saknar sålunda den tydlighet som bör vara utmärkande för all lagstiftning. Därför bör de konsolideras i en ny förordning och ovan nämnda

[1] EGT L 148, 28.6.1968, s. 24. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2634/97 (EGT L 356, 31.12.1997, s. 13).

förordning (EEG) nr 805/68 bör upphöra att gälla. Rådets förordning (EEG) nr 1892/87 av den 2 juli 1987 om notering av marknadspriserna på nötkött([1]), vars rättsliga grund utgörs av förordning (EEG) nr 805/68, ersätts med en ny bestämmelse i denna förordning och bör därför upphöra att gälla.

(40) Övergången från systemet i förordning (EEG) nr 805/68 till det i denna förordning kan orsaka problem som inte tas upp i denna förordning. För att sådana problem skall kunna hanteras bör kommissionen anta nödvändiga övergångsåtgärder. Den bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

(1) Den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött skall innefatta en inre marknad och ett system för handel med tredje land och gälla följande produkter:

	KN-nummer	*Varuslag*
a)	0102 90 05 till 0102 90 79	Levande nötkreatur eller andra oxdjur, utom renrasiga avelsdjur
	0201	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, färskt eller kylt
	0202	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, fryst
	0206 10 95	Njurtappar och mellangärden, färska eller kylda
	0206 29 91	Njurtappar och mellangärden, frysta
	0210 20	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
	0210 90 41	Njurtappar och mellangärden, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
	0210 90 90	Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter av kött
	1602 50 10	Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, beredda eller konserverade på annat sätt, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter och inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
	1602 90 61	Kött, berett eller konserverat på annat sätt, innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter och inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
b)	0102 10	Levande renrasiga nötkreatur eller andra oxdjur för avel
	0206 10 91	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtappar och mellangärden, färska eller kylda
	0206 10 99	Andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter
	0206 21 00	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtappar och mellangärden, frysta
	0206 22 90 0206 29 99	Andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter
	0210 90 49	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, saltade, i saltlake, torkade eller rökta, utom njurtappar och mellangärden
	ex 1502 00 90	Fetter av nötkreatur eller andra oxdjur, råa eller utsmälta, även utpressade eller extraherade med lösningsmedel
	1602 50 31 till 1602 50 80	Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, beredda eller konserverade på annat sätt, utom inte kokt eller på annat sätts värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter; blandningar av kokt eller på annat sätt värmebehandlet kött eller slaktbiprodukter och inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
	1602 90 69	Kött, berett eller konserverat på annat sätt, innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, utom inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter och inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter”

(2) I denna förordning avses med

(a) *nötkreatur:* levande husdjur av nötkreatur med undantag för renrasiga avelsdjur enligt undernummer 0102 90 05–0102 90 79 i den kombinerade nomenklaturen,

(b) *vuxna nötkreatur:* nötkreatur med en levande vikt på mer än 300 kg.

([1]) EGT L 182, 3.7.1987, s. 29.

KAPITEL I

Den inre marknaden

Artikel 2

För att främja initiativ inom näringslivet som underlättar anpassningen av utbudet till marknadens krav får följande gemenskapsåtgärder vidtas för de produkter som anges i artikel 1:

(a) Åtgärder som förbättrar boskapsuppfödningen.

(b) Åtgärder som gynnar en bättre organisation av produktionen, bearbetningen och saluföringen.

(c) Åtgärder som förbättrar kvaliteten.

(d) Åtgärder som gör det möjligt att ställa kort- och långsiktiga prognoser med utgångspunkt från de utnyttjade produktionsmedlen.

(e) Åtgärder som gör det lättare att notera marknadsprisutvecklingen.

Allmänna föreskrifter för dessa åtgärder skall antas av rådet enligt förfarandet i artikel 43.2 i fördraget.

AVDELNING 1

DIREKTA BETALNINGAR

Artikel 3

I denna avdelning avses med

(a) *producent:* en enskild jordbrukare, fysisk eller juridisk person eller grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett vilken rättslig status som nationell lagstiftning ger en sådan grupp eller dess medlemmar, vars företag ligger inom gemenskapens territorium och som bedriver nötboskapsuppfödning,

(b) *företag:* alla produktionsenheter som drivs av producenten och som ligger inom en enda medlemsstats territorium,

(c) *region:* en medlemsstat eller en region i en medlemsstat, enligt den berörda medlemsstatens val,

(d) *tjur:* ett ej kastrerat handjur av nötkreatur,

(e) *stut:* ett kastrerat handjur av nötkreatur,

(f) *am- och diko:* en ko som tillhör en köttras eller som är framavlad genom en korsning med en köttras, och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion,

(g) *kviga:* ett hondjur av nöt som är mer än 8 månader och som ännu inte har kalvat, som tillhör en köttras eller som är framavlad genom en korsning med en köttras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion.

(h) *permanent betesmark:* fast land som permanent (fem år eller mer) används för gräsproduktion (sått eller naturligt).

Avsnitt 1

Bidrag

Underavsnitt 1

Särskilt bidrag

Artikel 4

(1) En producent som håller handjur av nötkreatur på sitt företag får efter ansökan beviljas ett särskilt bidrag. Det skall beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per företag inom gränserna för regionala tak för högst 90 djur i var och en av de åldersgrupper som anges i punkt 2.

(2) Det särskilda bidraget skall beviljas högst

(a) en gång under livstiden för varje tjur från 10 månaders ålder, eller

(b) två gånger under livstiden för varje stut, nämligen

— första gången vid 10 månaders ålder,

— andra gången efter det att djuret har nått en ålder av 22 månader.

(3) För att berättiga till det särskilda bidraget skall

(a) varje djur för vilket bidrag har sökts hållas av producenten för uppfödning under en viss period,

(b) alla djur fram till slakt omfattas av det djurpass som avses i artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 820/97 [1] och som innehåller alla relevanta upplysningar om dess bidragsstatus eller, om ej tillgängligt, ett motsvarande administrativt dokument.

[1] EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

(4) När det totala antalet tjurar på 10 månader eller mer och stutar på mellan 10 och 22 månader som uppfyller kraven för beviljande av det särskilda bidraget och för vilka bidrag har sökts är större än det regionala tak som anges i bilaga I, skall antalet bidragsberättigande djur i punkt 2 a och 2 b per producent och för det aktuella året minskas proportionellt.

I denna artikel avses med regionalt tak det antal djur i en region och per kalenderår som berättigar till det särskilda bidraget.

(5) Medlemsstaterna får besluta att bevilja det särskilda bidraget vid tiden för djurens slakt. I detta fall skall för icke-kastrerade handjur det ålderskriterium som avses i stycke 2 a ersättas med en minimivikt på 200 kg.

Bidraget skall betalas ut eller föras vidare till producenterna.

Förenade kungariket skall bemyndigas att i Nordirland tillämpa en ordning för det särskilda bidraget vilken avviker från den som tillämpas i resten av landet.

(6) Bidragsbeloppen skall vara följande:

(a) Per stödberättigande tjur:

— 165 ecu för kalenderåret 2000,

— 195 ecu för kalenderåret 2001,

— 220 ecu för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

(b) Per stödberättigande stut och åldersklass:

— 130 ecu för kalenderåret 2000,

— 150 ecu för kalenderåret 2001,

— 170 ecu för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

(7) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 39.

Underavsnitt 2

Säsongsutjämningsbidrag

Artikel 5

(1) Om antalet stutar i en medlemsstat

(a) vilka slaktas under ett visst år är större än 60 % av det totala antalet under året slaktade handjur av nötkreatur, och

(b) om det antal som slaktas under perioden 1 september–30 november samma år, är större än 35 % av det totala antalet under året slaktade stutar,

får producenterna efter ansökan beviljas ett tilläggsbidrag utöver det särskilda bidraget (säsongsutjämningsbidrag). Om båda de gränser för beviljande av bidraget som avses ovan uppnås i Irland eller Nordirland skall bidraget tillämpas i Irland och Nordirland.

Vid tillämpning av denna artikel i Förenade kungariket skall Nordirland betraktas som en separat enhet.

(2) Beloppet på detta bidrag skall vara:

— 72,45 ecu per djur som slaktas under de första 15 veckorna det året,

— 54,34 ecu per djur som slaktas under de sextonde och sjuttonde veckorna det året,

— 36,23 ecu per djur som slaktas under de artonde till tjugoförsta veckorna det året, och

— 18,11 ecu per djur som slaktas under de tjugoandra och tjugotredje veckorna det året.

(3) Om det antal som avses i punkt 1 b inte uppnås kan de medlemsstater i vilka producenterna tidigare erhållit säsongsutjämningsbidrag besluta att bidraget skall beviljas till 60 % av beloppet enligt punkt 2.

I sådant fall skall varje berörd medlemsstat garantera att åtgärden är finansiellt neutral under det aktuella budgetåret genom att följaktligen minska

— beloppet för det särskilda bidragets andra åldersklass för stutar som medlemsstaten beviljar i enlighet med artikel 4, och/eller

— den ytterligare ersättning som skall göras i enlighet med avsnitt 2,

och den skall informera kommissionen om den tillämpade minskningen.

Vid tillämpning av denna åtgärd skall Irland och Nordirland betraktas som en enhet vid beräkningen av den nivå som anges i punkt 1 och följaktligen när det fastställs vilka djur som berättigar till bidraget.

(4) För att avgöra om de procentsatser som anges i denna artikel har överskridits skall hänsyn tas till den slakt som har utförts under det andra året före det år då det bidragsberättigande djuret slaktas.

(5) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 39.

Underavsnitt 3

Am- och dikobidrag

Artikel 6

(1) Producenter som håller am- och dikor på sitt företag kan efter ansökan beviljas bidrag för hållande av am- och dikor (am- och dikobidrag). Det skall beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per företag inom gränserna för individuella tak.

(2) Am- och dikobidraget skall beviljas till den producent som

(a) inte levererar mjölk eller mjölkprodukter från sin gård under de tolv månader som följer den dag då ansökan inlämnas, dock får bidraget beviljas om leveranser av mjölk eller mjölkprodukter sker direkt från företag till konsument,

(b) levererar mjölk eller mjölkprodukter vars totala individuella referenskvantitet enligt artikel 4 i förordning (EEG) nr 3950/92 inte överskrider 120 000 kg förutsatt att han under minst sex månader i rad räknat från den dag ansökan inlämnas håller ett antal am- och dikor som motsvarar minst 80 % och kvigor som motsvarar högst 20 % av det antal för vilket bidraget begärdes.

I syfte att fastställa antalet stödberättigande djur enligt punkterna a och b i första stycket, skall det kontrolleras om korna tillhör en am- och dikobesättning eller en mjölkkobesättning på grundval av stödmottagarens individuella referenskvantitet i enlighet med artikel 15.3 i rådets förordning (EG) nr ..../.. (mjölk) och den genomsnittliga mjölkavkastningen i den medlemsstat där företaget ligger.

(3) Producentens rätt till bidraget skall begränsas genom ett individuellt tak i enlighet med artikel 7.

(4) Bidragsbeloppet per stödberättigande djur skall vara

— 155 ecu för kalenderåret 2000,

— 170 ecu för kalenderåret 2001,

— 180 ecu för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

(5) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 39 och, i synnerhet, föreskrifterna gällande definitionen av begreppet am- och diko i artikel 3.

Artikel 7

(1) Den första januari år 2000 skall varje producents individuella tak vara likvärdigt med det antal rättigheter till am- och dikobidrag som han innehade den 31 december 1999 enligt relevanta gemenskapsregler och det skall eventuellt justeras i enlighet med punkt 3.

(2) Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att summan av bidragsrättigheter i landet från och med den 1 januari 2000 inte överskrider de nationella tak som anges i bilaga II och att de nationella reserver som anges i artikel 9 kan inrättas.

(3) Om denna justering kräver en minskning av de individuella tak som innehas av producenter skall den göras utan kompensationsbetalning och beslutas om på grundval av objektiva kriterier, innefattande, särskilt,

— den tak i vilken producenterna har använt sina individuella tak under de tre referensåren för år 2000, enligt medlemsstaternas val,

— genomförande av ett investerings- eller extensifieringsprogram i nötköttsektorn,

— särskilda naturliga omständigheter eller tillämpning av sanktioner, som resulterar i utebliven eller nedsatt betalning av bidraget under åtminstone ett referensår,

— ytterligare exceptionella omständigheter som resulterar i att betalningarna för minst ett referensår inte överensstämmer med den faktiska situation som fastställts under de föregående åren.

(4) Bidragsrättigheter som dragits tillbaka i enlighet med den åtgärd som anges i punkt 2 skall upphävas.

(5) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 39.

Artikel 8

(1) Om en producent säljer eller på annat sätt överlåter sitt företag får han överlåta alla sina rättigheter till am- och dikobidrag till den person som tar över företaget. Han får också helt eller delvis överlåta sina rättigheter till andra producenter utan att överlåta sitt företag.

I fall av överlåtelse av bidragsrättigheterna utan överlåtelse av företaget skall en del av de överlåtna rättigheterna, vilken inte skall vara större än 15 %, överföras utan ersättning till den nationella reserven i den medlemsstat där företaget är beläget, för att delas ut gratis.

(2) Medlemsstaterna

(a) skall vidta nödvändiga åtgärder för att hindra att bidragsrättigheterna överlåts till områden utanför känsliga områden eller regioner där nötköttsproduktionen är särskilt viktig för den lokala ekonomin,

(b) får bestämma att en överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av företaget skall ske antingen direkt mellan producenterna eller via den nationella reserven.

(3) Medlemsstaterna får, före en dag som senare skall fastställas, tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som den producent som innehar dem inte själv tänker använda.

(4) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 39.

Dessa föreskrifter får särskilt avse

— möjligheter för medlemsstaterna att lösa problem som uppstår i samband med att bidragsrättigheter överlåts av producenter som inte äger den mark som nyttjas av deras företag, och

— särskilda föreskrifter för det minsta antal som får utgöra en delöverlåtelse.

Artikel 9

(1) Varje medlemsstat skall upprätthålla en nationell reserv av rättigheter till am- och dikobidrag.

(2) Alla bidrag som har dragits tillbaka enligt artikel 8.1 eller andra gemenskapsföreskrifter skall läggas till denna nationella reserv, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4.

(3) Medlemsstaterna skall använda sina nationella reserver för att inom reservernas gränser tilldela bidragsrättigheter särskilt till nykomlingar, unga jordbrukare och andra prioriterade producenter.

(4) Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 39, särskilt

— de bestämmelser som skall tillämpas om den nationella reserven i en medlemsstat inte används,

— de åtgärder som rör outnyttjade bidragsrättigheter som förts tillbaka till den nationella reserven.

Underavsnitt 4

Djurtäthetsfaktorn

Artikel 10

(1) Det totala antalet djur som berättigar till det särskilda bidraget och am- och dikobidraget skall begränsas genom att man tillämpar en djurtäthetsfaktor inom företaget på 2 djurenheter per hektar och kalenderår. Denna djurtäthetsfaktor skall uttryckas som djurenheter (DE) per enhet av den grovfoderareal som används till foder till företagets djur. En producent skall medges undantag från tillämpningen av denna djurtäthetsfaktor om det antal djur på hans företag som skall användas vid beräkningen av djurtätheten är högst 15 DE.

(2) Vid fastställandet av djurtäthetsfaktorn på företaget skall följande ingå i beräkningen:

(a) Handjur av nötkreatur, am- och dikor och kvigor, får och/eller getter för vilka bidragsansökningar har gjorts samt de mjölkkor som behövs för att producera den totala referenskvantitet av mjölk som har tilldelats producenten. Antalet djur skall räknas om till DE med hjälp av omräkningstabellen i bilaga III.

(b) Grovfoderareal, vilket innebär den areal på företaget som är tillgänglig för uppfödning av nötkreatur och får eller getter under hela kalenderåret. Grovfoderarealen får inte omfatta

— byggnader, skog, dammar, vägar, eller

— arealer som används till andra grödor som omfattas av ordningar för gemenskapsstöd eller till fleråriga grödor eller trädgårdsgrödor, utom permanent betesmark för vilken kompensationsbetalning beviljas i enlighet med artikel 15 i denna förordning och artikel 18 i förordning (EG) nr . . . ./. . (mjölk), eller

— arealer som omfattas av samma stödsystem som det som gäller för producenter av vissa jordbruksgrödor, och som används för stödordningen för torkat foder eller som omfattas av en nationell ordning eller en gemenskapsordning för arealuttag.

Grovfoderareal skall omfatta arealer som brukas gemensamt och arealer som används till blandad odling.

(3) Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel enligt förfarandet i artikel 39 och särskilt sådana föreskrifter. Dessa föreskrifter skall särskilt avse de:

— som avser arealer som brukas gemensamt och arealer som används till blandad odling, samt de

— som gör det möjligt att förhindra att djurtäthetsfaktorn tillämpas felaktigt.

Underavsnitt 5

Extensifieringsbetalning

Artikel 11

(1) Producenter som erhåller det särskilda bidraget och/eller am- och dikobidraget kan erhålla en ytterligare betalning på 100 ecu per beviljat bidrag, förutsatt att det under det berörda kalenderåret förhåller sig så

— att djurtätheten på deras företag är mindre än 1,4 DE per hektar, och

— att deras djur faktiskt föds upp på betesmark under odlingssäsongen.

(2) I denna artikel skall

— trots vad som sägs i artikel 10.2 a, djurtätheten på företaget fastställas med hänsyn till de handjur av nötkreatur, am- och dikor, mjölkkor och kvigor som finns där under det berörda kalenderåret, samt till de får och/eller getter för vilka ansökningar om bidrag har lämnats in för samma kalenderår och antalet djur skall omräknas till djurenheter med hjälp av omräkningstabellen i bilaga III,

— trots vad som sägs i artikel 10.2 b, endast företagets tillfälliga och permanenta betesmark som finns tillgänglig hela kalenderåret för uppfödning av nötkreatur och får och/eller getter anses vara ”grovfoderareal”.

(3) I enlighet med det förfarande som avses i artikel 39 skall kommissionen

— fastställa tillämpningsföreskrifter för denna artikel,

— vid behov justera det belopp som anges i punkt 1 med särskild hänsyn till det antal djur som berättigar till den ytterligare betalningen för föregående kalenderår.

Underavsnitt 6

Mjölkkobidrag

Artikel 12

(1) Det belopp per mjölkkobidragsenhet som avses i artikel 15.2 i förordning (EG) nr ..../.. (mejeri) skall ökas med de belopp per bidragsenhet som anges i bilaga IV.

(2) Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel enligt förfarandet i artikel 39.

Avsnitt 2

Ytterligare ersättningar

Artikel 13

(1) Medlemsstaterna skall, inon gränserna för de totala belopp som anges i bilaga V och på årsbasis, betala ytterligare ersättningar till de producenter som finns på deras territorium. Sådana ersättningar skall betalas i enlighet med objektiva kriterier som framförallt innefattar relevanta produktionsstrukturer och produktionsvillkor och på ett sådant sätt att likabehandling av producenterna säkerställs, och att störningar på marknaden och konkurrensstörningar undviks. Sådana ersättningar får inte heller kopplas samman med variationer i marknadspriserna.

(2) Ytterligare ersättningar kan betalas i form av ersättningar per djur (artikel 14) och/eller kompensationsbetalningar (artikel 15).

Artikel 14

(1) Ersättning per djur får beviljas för

(a) handjur av nötkreatur,

(b) am- och dikor,

(c) mjölkkor,

(d) kvigor.

(2) Beviljandet av ersättning per djur skall vara föremål för

(a) särskilda villkor som anges i bilaga VI,

(b) särskilda krav på djurtäthet, vilka skall upprättas av medlemsstaterna.

(3) De särskilda kraven på djurtäthet skall upprättas

— på grundval av den grovfoderareal som anges i artikel 10.2 b, och

— med särskild hänsyn till de konsekvenser produktionstypen i fråga har för miljön, känsligheten hos den mark där boskapen föds upp och de åtgärder som har genomförts i syfte att stabilisera eller förbättra miljösituationen för marken.

Artikel 15

(1) Arealersättningarna skall beviljas per hektar permanent betesmark

(a) som är tillgänglig för en producent under det aktuella kalenderåret,

(b) som inte används för att följa de särskilda krav på djurtäthet som anges i artikel 14.3, och

(c) för vilket ingen ersättning begärs för samma år enligt det stödsystem som fastställs för producenter av vissa jordbruksgrödor enligt stödsystemet för torkat foder och enligt gemenskapens stödprogram för andra fleråriga grödor eller trädgårdsgrödor.

(2) Den areal permanent betesmark i en region för vilken kompensationsbetalningar får beviljas får inte överskrida den relevanta regionala basarealen.

Regionala basarealer skall upprättas av medlemsstaterna och skall vara lika stora som det genomsnittliga antal hektar permanent betesmark som är tillgängligt för uppfödning av nötkreatur under åren 1995, 1996 och 1997.

(3) Den maximala kompensationsbetalning per hektar som får beviljas, inklusive kompensationsbetalningarna enligt artikel 18 i förordning (EG) nr . . . ./. . (mjölk), får inte överstiga

— 210 ecu för kalenderåret 2000,

— 280 ecu för kalenderåret 2001,

— 350 ecu för kalenderåret 2002 och de därpå följande åren.

Artikel 16

Före den 1 januari 2000 skall medlemsstaterna förse kommissionen med detaljerade uppgifter om sina nationella tillvägagångssätt vid beviljandet av ytterligare utbetalningar. Alla förändringar av dessa system skall meddelas till kommissionen senast en månad efter det att de antagits.

Artikel 17

Före den 1 april 2004 skall medlemsstaterna överlämna detaljerade rapporter om genomförandet av detta avsnitt till kommissionen.

Före den 1 januari 2005 skall kommissionen utvärdera genomförandet av detta avsnitt och undersöka fördelningen av gemenskapsfonderna mellan medlemsstaterna i enlighet med vad som anges i bilaga V, med beaktande av framför allt utvecklingen av medlemsstaternas andelar av gemenskapens nötköttsproduktion. Om så är nödvändigt skall kommissionen överlämna lämpliga förslag till rådet.

Artikel 18

Tillämpningsföreskrifter för detta avsnitt skall antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 39.

Avsnitt 3

Gemensamma bestämmelser

Artikel 19

För att berättiga till de direkta utbetalningarna i denna avdelning, utom de arealbetalningar som anges i artikel 15, skall ett djur identifieras och registreras i enlighet med förordning (EG) nr 820/97.

Artikel 20

(1) Direkta utbetalningar under denna avdelning, utom säsongsutjämningsbidrag, skall betalas ut så snart inspektionerna har genomförts, men tidigast den 16 oktober det kalenderår ansökan avser.

(2) Utom i vederbörligen grundade undantagsfall skall direkta utbetalningar verkställas senast den 30 juni det år som följer på det kalenderår ansökan om utbetalning avser.

Säsongsutjämningsbidraget skall emellertid betalas ut så snart som inspektionerna har genomförts och inte senare än den 15 oktober det kalenderår ansökan avser.

Artikel 21

(1) När restsubstanser av ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG [1], eller när restsubstanser av ämnen som enligt ovannämnda rättsakt är tillåtna men som används illegalt uppdagas, enligt tillämpliga bestämmelser i rådets direktiv 96/23/EG [2] i ett djur från en producents nötkreatursbestånd eller när ett tillåtet ämne eller produkt, eller ett ämne eller en produkt som är tillåtet enligt direktiv 96/22/EG men som innehas illegalt, upptäcks på producentens företag i någon som helst form skall denne, under det kalenderår då upptäckten görs, inte ha rätt att motta det belopp som avses i bestämmelserna i detta avsnitt.

[1] Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β-agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).

[2] Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

Om överträdelsen upprepas och beroende på hur allvarlig den är får uteslutningsperioden förlängas upp till fem år från och med det år då den upprepade överträdelsen konstaterades.

(2) Om ägaren eller innehavaren av djuren förhindrar genomförandet av inspektioner och provtagningar som är nödvändiga för tillämpning av nationella planer för kontroll av restsubstanser samt undersökningar och kontroller som genomförs enligt direktiv 96/23/EG, skall de påföljder som föreskrivs i punkt 1 tillämpas.

(3) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen enligt det förfarande som anges i artikel 39.

Artikel 22

Beloppen av de direkta utbetalningar som anges i avsnitt 1 och 2 får ändras mot bakgrund av utvecklingen av produktion, produktivitet och marknader, i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i Fördraget.

Artikel 23

Utgifterna i samband med beviljandet av de direkta utbetalningar som anges i detta avsnitt skall betraktas som interventionsåtgärder enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr . . . ./. . (GJP finansiering).

DEL 2

PRIVAT LAGRING

Artikel 24

(1) Från och med den 1 juli 2002 får beslut fattas om beviljande av stöd för privat lagring, förutsatt att det genomsnittliga marknadspris som noterats i gemenskapen, på grundval av den gemenskapsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur som fastställs i förordning (EEG) nr 1208/81, ligger under 103 % av baspriset och troligtvis kommer att förbli därunder.

(2) Baspriset skall fastställas till 1 950 ecu per ton.

(3) Privat lagringsstöd får beviljas för färskt eller kylt kött av vuxna handjur av nötkreatur i form av sklaktkroppar, halva sklaktkroppar, kompenserade kvartsparter, framkvartsparter eller bakkvartsparter, klassificerade i enlighet med den gemenskapsskala för klassificering som fastställs i förordning (EEG) nr 1208/81.

(4) Rådet får, när det agerar i enlighet med det tillvägångssätt som fastställs i artikel 43.2 i fördraget

— förändra baspriset med hänsyn till framför allt behovet av att fastställa detta pris på en nivå som bidrar till att stabilisera marknadspriserna, dock utan att detta leder till att strukturella överskott bildas i gemenskapen,

— ändra förteckningen i punkt tre över produkter som kan bli föremål för privat lagringsstöd.

(5) Tillämpningsföreskrifter skall antas för denna artikel och beslut skall fattas av kommissionen, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 39, om beviljandet av stöd för privat lagring.

KAPITEL II

Handel med tredje land

Artikel 25

(1) Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 a skall en importlicens framläggas.

Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 b kan framläggande av en importlicens krävas och vid export från gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 a och 1.1 b kan framläggande av en import- eller exportlicens krävas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 28 och 29.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

(2) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 39. Dessa föreskrifter får särskilt avse

(a) licensernas giltighetstid, och

(b) förteckningen över de produkter för vilka import- eller exportlicenser begärs under punkt 1 andra stycket.

Artikel 26

Om inte annat föreskrivs i förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 27

(1) För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 26, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrunden har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

(2) De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas särskilt på grundval av importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

(3) De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

(4) Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. följande anges:

(a) De produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet.

(b) De övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 28

(1) De tullkvoter för de produkter som anges i artikel 1 vilka följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget eller av någon annan av rådets akter enligt fördraget skall öppnas och förvaltas av kommissionen i enlighet med de föreskrifter som antagits i enlighet med det förfarande som anges i artikel 39.

När det gäller den importkvot om 50 000 ton fryst kött enligt KN-nummer 0202 20 30, 0202 30 och 0206 29 91 som är avsett för bearbetning, får rådet på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet fastställa att hela eller del av kvoten skall omfatta motsvarande kvantiteter kvalitetskött och därvid använda en omräkningsfaktor på 4,375.

(2) Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden ”först till kvarn”).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ”samtidig behandling”).

— En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden ”stamgäster/nyanlända”).

Andra lämpliga metoder får antas.

De skall inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

(3) Genom den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, vederbörlig vikt läggas vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som den kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

(4) De föreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, om den förvaltningsmetod som skall användas, och i förekommande fall innehålla bestämmelser om

(a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,

(b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

(c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 29

(1) I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera de produkter som anges i artikel 1 på grundval av prisnoteringar för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal

som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa prisnoteringar och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

(2) Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

(a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

(b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

(c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

(3) Exportbidragen skall vara desamma för hela gemenskapen.

De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39. Exportbidrag får fastställas

(a) med regelbundna intervaller, och

(b) för begränsade kvantiteter även genom anbudsinfordran för de produkter för vilka detta förfarande förefaller lämpligt.

Om inte fastställandet sker genom anbudsförfarande skall den förteckning över produkter för vilka exportbidrag beviljas liksom bidragsbeloppet fastställas minst en gång var tredje månad. Bidragsbeloppet får emellertid bibehållas på samma nivå i mer än tre månader och under tiden får kommissionen vid behov, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, justera bidragsbeloppet.

(4) Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

(a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser

— priserna och tillgången på nötköttsprodukter på gemenskapsmarknaden,

— priserna på nötköttsprodukter på världsmarknaden,

(b) målen med den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, som är att säkerställa en balanserad situation och en naturlig utveckling av priserna och handeln på dessa marknader,

(c) de begränsningar som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget,

(d) nödvändigheten av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden,

(e) de ekonomiska aspekterna av den föreslagna exporten.

Dessutom skall särskild hänsyn tas till behovet att upprätta balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter i framställningen i förädlade varor som exporteras till tredje land, och användningen av de produkter från dessa länder som får importeras för aktiv förädling.

(5) Priserna inom gemenskapen enligt punkt 1 skall fastställas på grundval av

— gällande priser på representativa gemenskapsmarknader,

— gällande priser vid export.

Priserna på världsmarknaden enligt punkt 1 skall fastställas på grundval av

— gällande priser på marknader i tredje länder,

— de fördelaktigaste priserna i tredje länder som är bestämmelseländer vid import från tredje länder,

— de producentpriser som har noterats i exporterande tredje länder, i förekommande fall med beaktande av de stöd som dessa länder beviljar,

— anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

(6) Exportbidrag beviljas endast efter ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

(7) Det exportbidrag som gäller för de produkter som avses i artikel 1 skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

(a) för den destination som anges i licensen, eller

(b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga bestämmelser får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

(8) När det gäller produkter enligt artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 6 och 7 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39.

(9) Exportbidrag utbetalas efter framläggande av bevis på att

— produkterna har sitt ursprung inom gemenskapen,

— produkterna har exporterats från gemenskapen, och

— när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den destination som anges i licensen eller annan destination för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 3 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

Dessutom skall utbetalningen av exportbidrag av levande djur ske på villkor att bestämmelserna i gemenskapens lagstiftning om djurens välfärd iakttas, särskilt skydd av djur under transport.

(10) Utan att det påverkar tillämpningen av första strecksatsen i punkt 9, och om undantag inte har beviljats i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39, skall exportbidrag inte beviljas för produkter som importeras från tredje land och återutförs till tredje land.

(11) Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av skyldigheterna inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall exportlicensernas giltighet inte påverkas av att en referensperiod löper ut.

(12) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39.

Vad gäller punkt 9 sista stycket får tillämpningsföreskrifterna även inbegripa villkor om import till tredje land.

Artikel 30

(1) I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött skall fungera korrekt får rådet, efter ett beslut med kvalificerad majoritet och på kommissionens förslag, i särskilda fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv eller passiv förädling i samband med de produkter som förtecknas i artikel 1.

(2) Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

(3) En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen om detta. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 31

(1) De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

(2) Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antagits i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 32

(1) Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och genom kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

(2) Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller

på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

(3) En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga inom en månad efter den dag då det hänskjutits till rådet.

(4) Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.

KAPITEL III

Allmänna bestämmelser

Artikel 33

Medlemsstaterna skall registrera priserna på fullvuxna handjur av nötkreatur samt för kött från sådana på grundval av bestämmelser som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 39.

Artikel 34

(1) Om en väsentlig prisökning eller ett väsentligt prisfall noteras på gemenskapsmarknaden och om situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa marknaden skall nödvändiga åtgärder vidtas.

(2) Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 39.

Artikel 35

För att hänsyn skall tas till sådana begränsningar av den fria rörligheten som kan bli följden av att åtgärder vidtas för att förhindra smittspridning av djursjukdomar, får undantagsåtgärder vidtas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39 för att stödja den marknad som påverkas av sådana begränsningar. Dessa åtgärder får endast vidtas i den utsträckning och under den tid som är absolut nödvändig för att stödja den marknaden.

Artikel 36

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget tillämpas på produktionen av och handeln med de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 37

Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta den information som är nödvändig för att genomföra denna förordning. Innehållet i denna information skall fastställas enligt förfarandet i artikel 39. Föreskrifter för informationsutbytet och spridningen av informationen skall antas enligt samma förfarande.

Artikel 38

En förvaltningskommitté för nötkött (nedan kallad ”kommittén”) skall upprättas, och den skall vara sammansatt av företrädare för medlemsstaterna och ledas av en företrädare för kommissionen.

Artikel 39

(1) När det förfarande som föreskrivs i denna artikel skall tillämpas skall ordföranden hänskjuta ärendet till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

(2) Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Detta yttrande skall göras av den majoritet som fastställs i artikel 148.2 i fördraget när det gäller beslut som rådet måste fatta på förslag från kommissionen. Rösterna som representanterna för medlemsstaterna i kommittén har skall vägas i enlighet med den artikeln. Ordföranden får inte rösta.

(3) Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en period som inte överstiger en månad från den dag då rådet underrättats.

Rådet får inom en månad med kvalificerad majoritet fatta ett avvikande beslut.

Artikel 40

Kommittén får ta upp varje annan fråga som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en av medlemsstaterna, hänskjuter till den.

Artikel 41

Förordning (EG) nr . . . ./. . (GJP finansiering) och de bestämmelser som har fastställts vid dess genomförande skall tillämpas för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 42

Vid tillämpningen av denna förordning skall hänsyn samtidigt tas till de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

KAPITEL IV

Övergångsbestämmelser och slutliga bestämmelser

Artikel 43

(1) I enlighet med bestämmelserna i denna artikel och fram till den 30 juni år 2002 får sådana produkter som åsyftas i punkt 2 jämförd med artikel 24.1 köpas upp av interventionsorgan i syfte att förhindra eller mildra ett omfattande prisfall.

(2) Om de villkor som fastställs i punkt 3 är uppfyllda kan det beslutas att interventionsorganen i en eller flera medlemsstater eller i en region i en medlemsstat vid offentliga anbudsförfaranden skall köpa upp en eller flera kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper, som skall fastställas, av färskt eller kylt nötkött enligt KN-nummer 0201 10 00 och 0201 20 20–0201 20 50 med ursprung i gemenskapen för att garantera ett rimligt stöd till marknaden med hänsyn tagen till säsongsvariationer vad gäller slakt.

Uppköpen får inte överskrida 350 000 ton per år för hela gemenskapen.

Rådet kan med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen ändra denna kvantitet.

(3) För varje kvalitet eller kvalitetsgrupp som får köpas upp får anbudsförfarandet inledas enligt bestämmelserna i punkt 8 när följande två villkor båda uppfylls under två veckor i följd i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat:

— det genomsnittliga marknadspris inom gemenskapen som är noterat på grundval av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av fullvuxna nötkreatur är lägre än 84 % av interventionspriset.

— det genomsnittliga marknadspris som är noterat på grundval av ovannämnda skala i en eller flera medlemsstater eller regioner i en medlemsstat är lägre än 80 % av interventionspriset.

Interventionspriset skall fastställas till:

— 3 475 ecu per ton för perioden från den 1 januari till den 30 juni år 2000,

— 3 127,5 ecu per ton för perioden från den 1 juli år 2000 till den 30 juni år 2001,

— 2 780 ecu per ton för perioden från den 1 juli år 2001 till den 30 juni år 2002.

(4) Anbudsförfarandet skall tillfälligt upphöra för en eller flera kvaliteter eller kvalitetsgrupper om något av följande gäller:

— Under två veckor i följd uppfylls inte längre båda villkoren i punkt 3.

— Interventionsuppköp är inte längre lämpligt med hänsyn till kriterierna i punkt 2.

(5) Interventionen skall också inledas om genomsnittspriset på gemenskapsmarknaden för okastrerade handjur som är yngre än två år eller för kastrerade handjur, vilket noteras på grundval av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur, under två på varandra följande veckor faller under 78 % av interventionspriset och om det genomsnittliga marknadspriset för okastrerade handjur som är yngre än två år eller för kastrerade handjur, vilket noteras på grundval av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur, i en medlemsstat eller regioner i en medlemsstat faller under 60 % av interventionspriset. I detta fall skall uppköpen av de berörda kategorierna ske i de medlemsstater eller regioner i en medlemsstat där prisnivån ligger under denna gräns.

Med förbehåll för vad som föreskrivs i punkt 6 skall alla anbud antas i samband med dessa uppköp.

De kvantiteter som har köpts upp i enlighet med denna punkt skall inte beaktas vid tillämpningen av de uppköpstak som anges i punkt 2.

(6) Endast de anbud som är lika med eller lägre än det genomsnittliga marknadspris som har noterats i en medlemsstat eller region i en medlemsstat plus ett belopp som senare skall fastställas på grundval av objektiva kriterier, får antas under den uppköpsordning som avses i punkt 2 och 5.

(7) För varje kvalitet eller kvalitetsgrupp som kan komma i fråga för interventionsuppköp skall man enligt ett anbudsförfarande fastställa de uppköpspriser och kvantiteter som kan omfattas av interventionsuppköpet. Priserna och kvantiteterna får under vissa omständigheter fastställas per medlemsstat eller region i en medlemsstat på grundval av de genomsnittliga marknadspriser som

har noterats. Alla som berörs skall garanteras lika tillgång till dessa anbudsförfaranden. Uppköpen skall inledas på grundval av betingelser som i nödvändig utsträckning skall fastställas närmare med hänsyn till strukturen på handeln.

(8) Enligt förfarandet i artikel 39 skall man

— fastställa de kategorier, kvaliteter eller grupper av kvaliteter av produkter som kan komma i fråga för interventionsuppköp,

— besluta om inledning och återupptagande av anbudsförfaranden och om tillfälligt uppehåll i anbudsförfaranden i det fall som avses i punkt 4, sista strecksatsen,

— fastställa de uppköpspriser och kvantiteter som skall gälla för interventionen,

— fastställa beloppet för det tillägg som anges i punkt 6,

— fastställa genomförandebestämmelser för denna artikel, särskilt sådana som förhindrar en nedåtgående prisspiral,

— fastställa övergångsbestämmelser i nödvändig utsträckning för att denna ordning skall kunna genomföras.

Kommissionen skall fatta beslut om

— inledning av interventionsuppköp enligt punkt 5 och om tillfälligt uppehåll i dessa om något eller några av de förhållanden som anges i samma punkt inte längre gäller,

— tillfälligt uppehåll i uppköp enligt punkt 4 första strecksatsen.

Artikel 44

(1) Avyttringen av de produkter som har köpts upp av interventionsorganen enligt bestämmelserna i artikel 43 i denna förordning samt i artiklarna 5 och 6 i förordning (EEG) nr 805/68 skall ske på ett sådant sätt att störningar på marknaden helt undviks och att lika tillgång till varorna och likabehandling av köparna säkerställs.

(2) Rådet skall på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

(3) Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt i fråga om försäljningspriser, villkor för uttag från lager och, i förekommande fall, bearbetning av produkter som har köpts upp av interventionsorgan, skall antas enligt det förfarande som anges i artikel 39.

Artikel 45

(1) Till och med den 30 juni år 2002 får stöd till privat lagring av produkter enligt artikel 24.3 beviljas.

(2) Tillämpningsföreskrifter för privat lagring skall antas och stöd till privat lagring skall beviljas i enlighet med förfarandet i artikel 39.

Artikel 46

(1) Förordningarna (EEG) nr 805/68 och nr 1892/87 upphör att gälla.

(2) Hänvisningar till förordning (EEG) nr 805/68 skall betraktas som hänvisningar till denna förordning och bör läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 47

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 39 anta

— de åtgärder som krävs för att underlätta övergången från de ordningar som föreskrivs i förordning (EEG) nr 805/68 till dem som införs genom denna förordning,

— de åtgärder som krävs för att lösa vissa praktiska problem. Under förutsättning att de är vederbörligen bestyrkta får sådana åtgärder avvika från vissa delar av denna förordning.

Artikel 48

Denna förordning skall träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari år 2000, utom artikel 16 som skall tillämpas från och med det att denna förordning träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i . . .

På rådets vägnar

. . .

BILAGA I

SÄRSKILT BIDRAG

Regionala tak i medlemsstaterna som avses artikel 4.4

Belgien	235 149
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Grekland	140 130
Spanien	649 896
Frankrike	1 754 732 (1)
Irland	1 002 458
Italien	598 746
Luxemburg	18 962
Nederländerna	157 932
Österrike	423 400
Portugal	166 483 (2)
Finland	241 553
Sverige	226 328
Förenade kungariket	1 419 811

(1) Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 3763/91 (EGT L 356, 24.12.1991, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95 (EGT L 267, 9.11.1995, s. 1).

(2) Med undantag av det extensifieringsprogram som avses i rådets förordning (EG) nr 1017/94 (EGT L 112, 3.5.1994, s. 2). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1461/95 (EGT L 144, 28.6.1995, s. 4).

BILAGA II

AM- OCH DIKOBIDRAG

Nationella tak som avses i artikel 7.2 och som är tillämpliga från och med den 1.1.2000

Belgien	391 034
Danmark	111 044
Tyskland	547 690
Grekland	131 856
Spanien	1 347 486
Frankrike (1)	3 739 106
Irland	1 020 606
Italien	578 418
Luxemburg	13 978
Nederländerna	61 366
Österrike	283 010
Portugal (2)	269 765
Finland	28 332
Sverige	132 510
Förenade kungariket	1 629 268

(1) Med undantag av det särskilda tak som fastställs i artikel 5.3 i förordning (EEG) nr 3763/91.

(2) Med undantag av den särskilda reserv som föreskrivs i artikel 2 i förordning (EG) nr 1017/94.

BILAGA III

Omräkningstabell för djurenheter som avses i artikel 10

Handjur av nötkreatur och kvigor äldre än 24 månader, am- och dikor, mjölkkor	1,0 DE
Handjur av nötkreatur och kvigor mellan 6 och 24 månader	0,6 DE
Får	0,15 DE
Getter	0,15 DE

BILAGA IV

MJÖLKKOBIDRAG

Tilläggsbelopp som avses i artikel 12

(i ecu)

	2000	2001	2002 och därpå följande år
Belgien	12,9	24,8	37,7
Danmark	9,8	18,9	28,7
Tyskland	11,9	22,7	34,6
Grekland	15,4	29,5	45,4
Spanien	14,4	27,5	41,9
Frankrike	12,1	23,1	35,2
Irland	15,4	29,5	44,9
Italien	13,4	25,7	39,2
Luxemburg	11,0	21,0	31,9
Nederländerna	10,0	19,1	29,0
Österrike	13,5	26,0	39,5
Portugal	14,3	27,4	41,7
Finland	10,4	20,0	30,5
Sverige	9,5	18,1	27,6
Förenade kungariket	11,2	21,5	32,3

BILAGA V

YTTERLIGARE ERSÄTTNINGAR

Totala belopp som avses i artikel 13

(i miljoner ecu)

	2000	2001	2002 och därpå följande år
Belgien	26,8	52,5	80,9
Danmark	16,3	31,9	49,2
Tyskland	122,1	239,2	368,8
Grekland	5,3	10,3	15,9
Spanien	45,7	89,6	138,2
Frankrike	129,1	252,9	390,0
Irland	43,5	85,2	131,3
Italien	90,6	177,5	273,7
Luxemburg	0,6	1,3	1,9
Nederländerna	35,0	68,5	105,7
Österrike	16,6	32,5	50,2
Portugal	8,6	16,8	25,9
Finland	8,6	16,8	25,9
Sverige	12,7	24,9	38,4
Förenade kungariket	88,1	172,7	266,3

BILAGA VI

SÄRSKILDA VILLKOR FÖR BEVILJANDE AV SÅDANA BIDRAG PER DJUR SOM AVSES I ARTIKEL 14

I. Handjur av nötkreatur

1. Bidrag per djur får beviljas per kalenderår för högst

   a) ett antal djur per företag, vilket skall fastställas av medlemsstaten på nationell eller regional basis, med hjälp av historiska referensuppgifter, och

   b) ett antal djur i en medlemsstat

      — som motsvarar det regionala taket i den berörda medlemsstaten, vilket anges i bilaga I eller

      — som motsvarar det genomsnittliga antalet slaktade nötkreatur av hankön under åren 1997, 1998 och 1999 enligt Eurostats statistik eller någon annan offenliggjord officiell statistik för dessa år som godtas av kommissionen.

   Endast nötkreatur av hankön som är äldre än 8 månader skall omfattas.

2. Det totala belopp för bidraget per djur och det särskilda bidrag som får beviljas under ett djurs levnad får

   a) per stödberättigande tjur inte överskrida

      — 210 ecu för kalenderåret 2000,

      — 280 ecu för kalenderåret 2001,

      — 355 ecu för kalenderåret 2002 och det därpå följande kalenderåret.

   b) per stödberättigande stut inte överskrida

      — 320 ecu för kalenderåret 2000,

      — 420 ecu för kalenderåret 2001,

      — 530 ecu för kalenderåret 2002 och de därpå följande kalenderåren.

II. Am- och dikor

1. Bidrag per djur får endast beviljas som ett tilläggsbelopp per am- och dikobidragsenhet som avses i artikel 6.4.

2. Det totala belopp för bidrag per djur och am- och dikobidrag som får beviljas per stödberättigande djur och kalenderår får inte överskrida

   — 175 ecu för kalenderåret 2000,

   — 205 ecu för kalenderåret 2001,

   — 235 ecu för kalenderåret 2002 och de därpå följande kalenderåren.

III. Mjölkkor

1. Bidrag per djur får endast beviljas som ett tilläggsbelopp per mjölkkobidragsenhet som avses i bilaga IV.

2. Det totala belopp för mjölkkobidraget och bidraget per djur, inklusive all annan betalning för mjölkkor som avses i förordning (EG) nr . . . ./. . (mjölk), som får beviljas per bidragsenhet och kalenderår får inte överskrida de belopp som anges i artikel 17.2 i den förordningen.

3. Artikel 15.2 b skall inte tillämpas.

IV. **Kvigor**

1. Bidrag per djur får per medlemsstat och kalenderår endast beviljas för ett antal djur som motsvarar det genomsnittliga antalet slaktade kvigor under åren 1997, 1998 och 1999 enligt Eurostats statistik för dessa år eller enligt någon annan offentliggjord officiell statistik för dessa år som godtas av kommissionen.

2. Det totala beloppet för bidrag per djur som får beviljas under ett djurs levnad får inte överskrida

   — 100 ecu för kalenderåret 2000,

   — 150 ecu för kalenderåret 2001,

   — 225 ecu för kalenderåret 2002 och de därpå följande kalenderåren.

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 805/68	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 4	—
Artikel 4a första och andra strecksatsen	Artikel 3 första och andra strecksatsen
Artikel 4b.1	Artikel 4.1
Artikel 4b.2 första stycket	Artikel 4.2
Artikel 4b.2 andra stycket	Artikel 4.3a
Artikel 4b.3 punkt a i tredje stycket	Artikel 3 tredje strecksatsen
Artikel 4b.3a	—
Artikel 4b.4	—
Artikel 4b.5	Artikel 4.5
Artikel 4b.7a	—
Artikel 4b.8	Artikel 4.7
Artikel 4c.1 andra stycket	Artikel 5.4
Artikel 4c.1 tredje stycket	Artikel 5.1 andra stycket
Artikel 4c.2 andra stycket	Artikel 5.2
Artikel 4c.2 tredje stycket	Artikel 5.4
Artikel 4c.3 tredje stycket	Artikel 5.3 tredje stycket
Artikel 4c.4	Artikel 5.5
Artikel 4d.1 första meningen	Artikel 6.1 första meningen
Artikel 4d.1a	—
Artikel 4d.2 första meningen	Artikel 6.3
Artikel 4d.3a	—
Artikel 4d.5	Artikel 6.2a
Artikel 4d.6 första stycket	Artikel 6.2b
Artikel 4d.6 andra till fjärde stycket	—
Artikel 4d.6 femte stycket	Artikel 6.2 andra stycket
Artikel 4d.8 andra strecksatsen	Artikel 6.5
Artikel 4e.1 första meningen i första stycket	Artikel 8.1 första stycket
Artikel 4e.1 andra meningen i första stycket	Artikel 8.4 andra strecksatsen i andra stycket
Artikel 4e.1 andra stycket	Artikel 8.1 andra stycket
Artikel 4e.2	Artikel 8.2
Artikel 4e.3	Artikel 8.3
Artikel 4e.4	—
Artikel 4e.5	Artikel 8.4 första stycket och första strecksatsen i andra stycket

Förordning (EEG) nr 805/68	Denna förordning
Artikel 4f.4 första och andra strecksatsen i andra stycket	Artikel 9.4 första och andra stycket
Artikel 4g.3	Artikel 10.2
Artikel 4g.4a	—
Artikel 4g.5	Artikel 10.3
Artikel 4h.2	Artikel 11.3 första strecksatsen
Artikel 4i	—
Artikel 4j.1–3	Artikel 21.1–3
Artikel 4k	—
Artikel 4l	Artikel 23
Artikel 5	—
Artikel 6.1	Artikel 43.2
Artikel 6.2	Artikel 43.3
Artikel 6.3	Artikel 43.4
Artikel 6.4	Artikel 43.5
Artikel 6.5	Artikel 43.6
Artikel 6.6	Artikel 43.7
Artikel 6.7	Artikel 43.8
Artikel 6a	—
Artikel 7	Artikel 44
Artikel 8	Artikel 45
Artikel 9	Artikel 25
Artikel 10	Artikel 26
Artikel 11	Artikel 27
Artikel 12.1 andra stycket	Artikel 28.1 andra stycket
Artikel 12.2–4	Artikel 28.2–4
Artikel 13.1–3	Artikel 29.1–3
Artikel 13.4 första och andra stycket	Artikel 29.4 första och andra stycket
Artikel 13.5–12	Artikel 29.5–12
Artikel 14	Artikel 30
Artikel 15	Artikel 31
Artikel 16	Artikel 32
Artikel 22	—
Artikel 22a.1	Artikel 34.1
Artikel 22a.2	—
Artikel 22a.3	Artikel 34.2
Artikel 23	Artikel 35

Förordning (EEG) nr 805/68	Denna förordning
Artikel 24	Artikel 36
Artikel 25	Artikel 37
Artikel 26.1	Artikel 38
Artikel 26.2	—
Artikel 27	Artikel 39
Artikel 28	Artikel 40
Artikel 29	—
Artikel 30	Artikel 41
Artikel 30a	—
Artikel 31	Artikel 42
Artikel 32	—
Artikel 33	—
Artikel 34 första stycket	Artikel 48 första stycket
Bilaga	—
Bilaga II	—